

[Undervisningsministeren.]

sig til de bevilgende myndigheder for at få denne ekstraordinære afskedigelsessag gennemført. Den kom så til at forløbe, som sådanne sager jo gør, at det tog måneder, før den kom igennem de bevilgende myndigheder, og først da der i pressen var kommet en meddelelse om, at finansudvalget på tillægsbevillingsloven havde tiltrådt forslaget om en pensionsordning, greb hr. Christoffer Hansen, den mand, der to gange havde sendt anbefalende erklæringer ind om afskedigelse, til pennen med en artikel, der — jeg skal ikke tale om dens form — i sit indhold var et voldsomt angreb på det ministerium, der ville afskedige en helbredet mand. Derved blev sagen en presse-sag, og derved kom den frem. Så længe min forgænger havde siddet, havde der overhovedet ikke været nogen sag, og jeg synes, jeg har lov til at sige, at jeg som minister var ilde betjent af den pædagogiske konsulent, som var vor rådgiver, lige så vel som han var kommunens og direktionens rådgiver. Jeg var ilde betjent, når den, som havde tilsluttet sig afskedigelsen, var den, der rejste angrebet på den. Derfor synes jeg ikke, jeg kan trække en stavelse tilbage. Jeg vil holde mig til det, som var sandheden, at det råd, konsulenten skulle have givet, hvis han havde den opfattelse, skulle hver gang have været en indsigelse overfor ministeriet mod at afskedige en helbredt mand. Det råd, han gav, var det modsatte.

Ordføreren (Hauberg): Efter det, der har været fremført under debatten her i dag, er der i virkeligheden ikke nogen grund for mig til at gøre mange bemærkninger. Jeg kunne måske nok have haft lyst til at replicere til de ærede medlemmer hr. Jørgen Jørgensen og hr. Hans Thyge Jacobsen, men jeg har under lovforslagets første behandling givet udtryk for mine og mit partis synspunkter på de områder, der her har været fremdraget, og skal derfor atstå fra at forlænge debatten. Når jeg ikke desto mindre har taget ordet, er det, fordi jeg i første omgang glemte at udtale mig om det ændringsforslag, der er stillet af de ærede medlemmer fru Inger Merete Nordentoft, fru Ragnhild Andersen, hr. Alfred Jensen og hr. Aksel Larsen. Flere ærede medlemmer har udtalt sig om det, og jeg skal blot derom sige, at efter det resultat, man nu er nået til i udvalget, og efter at det er sagt her, at man ved tredje behandling vil kunne stemme for lovforslaget, vil jeg fraråde, hvad jeg også ville have gjort alligevel, at man stemmer for det ændringsforslag, der er

stillet af det kommunistiske parti. Jeg vil anbefale alle medlemmerne at stemme for lovforslaget med de ændringer, som foreligger fra udvalgets eller flertallets side.

Arnth Jensen: I anledning af det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsens bemærkninger til lovforslagets § 16 om præstens ret til at komme i skolen ønsker jeg at oplyse, at denne paragraf er nøjagtig, som den er vedtaget i kommissionen, hvor den blev godkendt af alle medlemmerne, blandt hvilke var stiftsprovst Fog-Petersen og det ærede medlems partifælle, landstingsmand P. A. Poulsen.

Inger Merete Nordentoft: Den højtærede undervisningsminister gjorde sig en billig fornøjelse af at harcellere over, at jeg havde fremsat mindretalsforslaget udenfor betænkningen. Jeg synes, at den højtærede minister skulle have fulgt den lov, som han omtalte så rosende, nemlig de gode viljers lov. Det kan den højtærede minister ikke have gjort, når han udtaler sig således. Den højtærede minister ved, at jeg har været medlem af tilsynslovskommissionen, og kender mit standpunkt fra læsningen af kommissionsbetænkningen. Den højtærede minister ved, at jeg stik imod grundlovens ånd er blevet holdt ude fra det folketingsudvalg, der beskæftigede sig med denne sag. Den højtærede minister ved, at jeg først i går formiddags kl. 10 så resultatet af udvalgets arbejde. Det er rimeligt, at jeg, der ikke i udvalget har kunnet præcisere mit standpunkt, har ønsket at gøre det her ved at fremsætte ændringsforslag til det foreliggende lovforslag. Jeg er glad over, at jeg har gjort det, idet det jo bl. a. har kaldt det ærede medlem fru Elin Appel frem til en udtalelse om, at hun principielt er enig i ændringsforslaget, og de ærede medlemmer hr. Jørgen Jørgensen og hr. Evald Christensen har givet udtryk for det samme. Jeg ved, at hvis jeg havde været ude efter en billig fornøjelse, kunne jeg have udbredt mig ganske overordentligt herover, over de divergerende opfattelser, der er i den højtærede ministers parti om denne sag. Jeg ved efter de udtalelser, der er faldet i dag, at det ikke kan være langt fra, at der, når man ser på de enkelte medlemmers personlige standpunkt til denne sag, er flertal for ændringsforslaget. Derfor har det sin berettigelse, at det er ført frem i dag.

Den tak, den højtærede minister bragte mig for den rettelse, jeg var fremkommet med i går, virkede ikke særlig ægte, heller ikke den venlighed, hvormed den højt-